

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De impositio[n]e nominu[m] animantiu[m] [et] formatione mulieris ca. xvj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Genesis

ea tris modis In colore: qz alibi clarus: ali
bi obscur^o: alibi turbidus In quāitate: qz
alibi paru^o: alibi diffusus. In sensu: qz alibi
frigidus: alibi calidus. Hic circūit terrā eul
lath, i. īdiām: et trahit aureas arenas. Ali^o
dic^e est geon vel gion vel igion: qz nillus, et
sonat hiat^o terre, vel terrenus: qz turbidus est.
Hic circūit ethiopia. Alij duo p̄mis noībo
vocant tigris et eufrates. Tigris aīal est ves
locissimū: et ideo fluuius ille a sui velocitate
tigridi equocat^e est. Hic vadit p̄tra assyrios.
Dicit Joseph^o: qz tigris d̄r diglat: qz sonat
acutū vel angustū, eufrates frugifervel fru
ctuosus, de quo per quas trāsiret regiones:
qzī notū tacuit moyses: qz est in chaldea: vñ
venerat abraā. Hec, iiiij, ut dixim^o flumia ab
eodē fonte manāt et sepanf, et iterum quedaz
eoꝝ inter se cōmisenſ: et iterum separantur,
sepe etiam absorbent a terra: et locis iterū in
pluribus emergunt. Inde est qz de ortu eorū
varia legunt. Dicit etiā ganges nasci in lo
cis caucasi montis, nillus nō p̄cul ab athlā
te: tigris et eufrates ex armenia.

De p̄cepto et phibstio edulū. Ca. XV,

¶ Igit ergo deus

hominē de loco formatiōis sue i
paradisum: vt oparet ibi: nō tas
men laborādo ex necessitate: sed delectādo et
recreando: et sic deus custodiret illum scz ho
minē. Uel vtrūqz referit ad hominē: vt. s. bō
custodiret paradisum: et oparet ut dicitū est.
Quidā codices nō hñt illū: sed illud, et tunc
est sensus: et custodiret, id est p̄sideraret op̄
suum homo: vt qd faceret in terra p̄ agricultu
rā obseruaret in se ḡ disciplinā: vt sicut ter
rasibz sic ip̄e observeraret suo cultori. Prece
pitqz ei dicens tc. Ut homo sciret se ē sub do
mino: p̄ceptum accepit a domino. Qia autē
iussio est in duobz in p̄ceptō et phibstione et
ideo vtrūqz usus est dñs. Precepit: ex omni
ligno paradisi comedere. Prohibuit: de ligno
scie boni et mali ne comedas. Et datū est vñ
ro mādatum, vt p̄ vñrū etiā trāsiret ad mulie
rem. Uel forte ē p̄occupatio, qz facta muliere
vtrūqz simul datū est. Subdit autē penā si cō
temneret Quacūqz die comedens: morte mo
riter, scz anime et ne
cessitate mortis has Dediueris trāslatio
bebis. Unū alia trās
nibus semel dicim^o,
latio habet planius Ante incarnationē do

Mortalis eris dxx
pluraliter ponunt.
Quacūqz die come
deritis: morte morie
mini. Ido creditur
a qbzulda vtrūqz dī
ctum, et h̄ p̄occupa
tum. Facta est autē
hec tussio p̄ aliquaz
creataram subiectā
sicut et nobis per p̄
phetas et angelos
mini anno, ccclij, tēpō
ribus ptolomei phila
delphi, lxx, interpretes
floruerūt. Post ascensio
nē domini āno, cxliij
aquila inde fac^e chri
stianus primus inter
pres ex hebreo ī grecū
floruit adriano regnā
te Deinde post annos
lviij, Comodo regnāte
theodotio, Deinde p̄
annos, xxx, sub senecto
symmach^o. Deinde p̄
annos, viij, qnta edi
tio hierosolymis ē inuenta: qz qz autor eius
ignorat: vulgata d̄r, Vulgata d̄r quasi apo
cripha, Origenis qz editio d̄r vulgaris, qz ea
qzī vulgo utimur. Deinde post annos, xvij,
sub alexandro origenes correetit, lxx, cuius asteri
sco et obelo postea sine his transtulit. Hi oēs
de hebreo ī grecū transtulerūt. Quidam de
greco ī latinū. Plures ī p̄missua ecclia scio
li vtrūqz lingue de greco ī latinū trāffere
bant sermonē. Hieronym^o vltimo d̄ hebreo
in latinū cuius editio nunc vbiqz seruat a nob̄
Periarchon p̄ncipal^o Periarchon ē liber ī
qz origenes dicit chīm adhuc ī aere p̄ demo
nibus pati sicut ī terra p̄ hoīb passus ē: hac
autoritate. Nihil odisti eoꝝ qz fecisti.

De impositiōe nominū animatū p̄ncipa
liter et mulieris formatiōe. Caplin. XVI.

¶ Igit quoqz dei
us. Non est bonū hominē soluz
else: faciamus ei adiutoriū ad p̄
creandos liberos, qd sit simile illi. Similia
em̄ de similibz naturaliter nascunt. Sed ne
videretur Ade superflua mulieris formatiō
purant sibi ī animantibz esse simile, ido ad
duxit deus ad Adam omnia terre animatia
raeris. In quibus intelligenda sunt et aque
animatia. A parte totū accipe. Uel vñversa
sunt terre, qz etiā qz de aqz cōdīta sunt aliquid
habent terre in se. Uel potius p̄sces post ab
homīnibus sunt cogniti: et inde noīati. Qd
patet: quia equi vocantur animalibz terre,
quia similes his dephensi sunt. Fecit autem
vt omnia simul eo nutu ventrē quo omnia
creavit. Uel forte factū est per angelos. Ad
duxit autem p̄ duobz, vt imponeret bō eis
nomina ī quo scirent eū sibi p̄cisse, et sciret

Historia

adam nullum ex eis sile sibi. Et imposuit ei noia adā lingua hebrea: q̄ sola fuit ab initio Qd̄ inde ppndit: q̄ noia q̄ legū vsq; ad diuisione linguar. hebrea s̄t. Et nō inuēto sili sibi: iunisit de⁹ s̄porē in adā, non somnū: sed extasim. In q̄ credid⁹ supne iterfuisse curie Vñ: et euigilas pphauit de p̄fūctiōe chri⁹ et ecclie: et de diluvio futuro et de iudicio p̄ ignē ibi: dē cognouit: et liberis suis postea indicauit.

De somno Ade et formatione mulier⁹ de costa eius

Ca. XVII.

Q̄inq⁹ obdoz /

misset tulus dñs vna de costis ei⁹: carnē sc̄z et os, et edificauit ministerio angeloz illā in mulierē, de carne carnē: de ossc ossa faciēs, et statuit ea aī adā. Qui ait Hoc nūc os ex ossib⁹ meis: et caro d̄ carne mea Hoc aduerbiū nūc: iudeos traxit in errore: ut dicāt alia p̄us factā: de q̄ dictū ē masculū et feminā creauit eos, et nūc sc̄daz, q̄, d̄, adā. Pror̄ mlier fecit ē de limo terre me cū: h̄z hec nūc de carne mea. Et Joseph⁹ d̄, mulierē extra formatā t̄ in padisim cū viro translata: sic dices In huc horū introduxit de⁹ adā et vtorē eius: p̄cipiēs eos plātaōis habere sollicitudinē. Et ex duab⁹ vtorib⁹ ade innumerabiles sine iuterminabiles singūl̄ ge nealogias. Et ex ipso textu p̄uinci vident in q̄ sp singulariter fmo est de ei⁹ vtorē. Flota q̄ de formatōne mulieris agēdo: de corpe tm̄ dicitū est Vñ qdā ideo tacitū cē voluerūt de aīa, et daref intelligi: sic traductā atq̄z mulieris de aīa viri: sicut carnē d̄ carne. Augusti nus eriā besitare videt: qd̄ sentiēdū sūt d̄ aīa an ex traduce sit, an ex nibilo. Et idipm qd̄ tacitū ē de aīa por⁹ h̄z eos est Si em̄ aīa mulieris fuit ex traduce aliter facta est q̄z alavir i q̄ de nibilo. Et si aliter siebat, taceri non debuit, ne sic facta putare: ut iam audieramus de aīa viri. Itaq̄ tacēdo iust nō aliter putā dum factā esse q̄z didiceramus p̄us.

Denoib⁹ mulieris.

Ca. XVIII.

Vtori sue nomē tanq̄ dñs ei⁹, et ait. Hec vocabis virago, i. aviro acta et ēsuptū nomē a viri noīe, ut materia d̄ materia sup̄a fuerat. Etia⁹ denominatio i be breo hec est. Is em̄ vir d̄, vñ denoib⁹ ista ve a vir virago. Hoc nomē p̄pū illi⁹ mulier⁹ fu

it nūc oīm est cōe. Et ei⁹ syncopatū est virgo. Virgines dicūt q̄dū sūt i integratā natūrā tattis sue. Postea q̄o frakte dīcunt mulieres. Sūt sicut h̄ nomē adā fuit p̄pū illi⁹ homīnī nūc q̄o est cōe. Et adā sonat iube⁹ vel rubra terra. q̄ fm̄ iosephum de rubea terra p̄sp̄ sa fact⁹ est. Talis est

em̄ q̄o tell⁹ et vera

Terra p̄prie adhuc virgo erat q̄ nondū cora, quia sedes aīe est

in sanguine, v̄l rubra

fm̄ qd̄ futura erat

Id ē sanguinea, id est peccatrix. Sanguis em̄ noīe sepe designat p̄cū, ut ibi. Vestimentū p̄cretū sanguine, et sanguis sanguinē tetigit. Im posuit et talid nomen eua, s̄, post p̄cū, qd̄ sonat vita, eo q̄ futura esset mater oīm vivētū. Tñ q̄z bic non legit̄ imposuisse, sed infra post maledictōem forte quasi plāgens hoīs mulierā dicit̄ cā enām, q̄sī alludens cīlūlatūt paruulor̄. Mascul⁹ em̄ recentē natūs cīlūlā dicit̄, a, mulier vero c, q̄sī diceret. Omnes dicent, e, vel, a: quosq̄t nascunt̄ ab eua,

De p̄pertia Ade.

Ca. XIX.

M̄posito nomi

In statu p̄pauit dices. Quāob rē, q̄z d̄ latere viri est, reliquer sepe homo patrē et matrē ppter vtorē suam, et adhēribit vtori sue tanq̄ portūciale sue. Vel ob hanc rem demonstrādo vtorē dicit̄, i. p̄pē hanc mulierē relinquet homo tē. Hoc si q̄s tide a viris, q̄z relinquit̄ cohobitare cor: p̄pāliter vel spūaliter, q̄z maior ēzel⁹ i vtorēz: q̄z amor filior̄ i parētes, nō dico parētū i filios. Humor em̄ ascēdit de trūco ad ramos. h̄z nō redit. Et ido nō dicit̄, q̄z p̄pē h̄z relinquit̄ parētes filios, matrē stelligēdū est h̄z sp̄ relinquit̄ id, ē nō iūget̄ cīs in matrimonio. Hic, h̄, p̄sōne in lege, vñ, in euangeliō plures p̄sone amo uent̄ a p̄ligio, h̄ est, ppter hoc sc̄z coniugium relinquit̄ homo patrē et matrē. Et erunt duo in carne vna, id ē vñcīt̄ ambo i vno carnaliōpe. Vel erunt duo i carne vna pueri gignēda. Non enim ex sanguine uno sed ex sanguinis bus cōcreatur paruuli caro. Vel h̄z sint duo psonaliter, erunt tamen in coniugio vna cas̄o, in alij̄s duo, quia neuter haber potestate sue carnis.

De statu innocentie eorum ante peccatum

Caplin, XX,

